

har vi Gudilåf varit friska, och äro Nöida och Lyckliga. Sommarn är snart nu, aldeles slut här. i Österbotten skall rågen på sina ställen och innåt Landet tagit skada. Hemifrån har vi ej haft bref. genom Fröknarne har jag hört att Di ochminstonet varit Friska. August vet vi heller jngenting om, vidare än dett att han för Lithens et Nytt fartyg. Sophi har ej als skrifvit till oss, kanske att Han dröjjer borta öfver vinttern Kanske att Du haft bref af August. hälsa alla mina bekanta i s(ynner)het Tant B(erg-bo)m., H:r Grönroos låfvar oss nu att Till Dig föra vårt bref, med mundtliga hälsningar, få höra om han gör det. Lef väl Älskade, Broder Gud vare hos Dig. Tänk nu på att skriva till oss och ge oss et hugneligt svar. Glöm ej Din Tillgifne Wän och Syster,

Anna Essen,

P. S. Gustava Snellman hälsar Dig mycket hon blir hos oss öfver Winttern.

187 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 15.IX 1836
HUB, JVS handskriftssamling

Bästa Broder!

Ehuru vi alt sedan vi hitkom icke haft den ringaste underrättelse om Bror har jag likväl länge ämnat låta Bror sålunda få veta huru vi här lefva och befinna oss; men har icke förr än nu kommit mig härtill. Huru vi här lefva och befinna oss såsom äkta Folk torde jag icke bättre kunna beskriva än då jag ber B(ro)r föreställa sig ett sält och lyckligt äktenskap, med tillägg att jag ännu icke funnit någo som icke emotsvarar de förhoppningar jag förut gjorde mig. Min Goda Anna blir mig med hvarje dag alt kärare och ehuru vi icke lefva uti öfverflöd har Gud dock gifvit oss vår utkomst och vi befinna oss deri rätt nöjda.

Ibland hafva vi i hoppet glädt oss åt att någon gong få se B(ro)r hos oss. Nästan hela sommarn, ehuru utan anledning, hafa vi väntat. De enda vi af våra Släktingar haft här hafva varit Bror Carl, August Essen och sist i dag Schroderus som reste till Åbo föratt pastoralisera. Ingen underrättelse hafva vi haft af Svärföräldrarne i Härmä. Det gör mig ondt hvargong jag tänker på Dem ty som Du sjelf vet så är förhållandet där bedröfveligt. Jag vet icke hvad man skall tänka och säga derom. Någon utväg att göra det annorlunda borde det blifva. Ty som det nu är och som jag erfarit har och kan det aldrig bära sig. Bäst vore om man kunde förmå Gubben att lämna hela Hemmans bestyret; men det är icke så godt. Om tid och tillfälle medger så kom nu till i Jul helgen helst på några dagar. Vägen är, icke lång och det vore så roligt både för Anna och mig att få B(ro)r hit. Wore jag mindre bunden af min befattning, så skulle väl vi en vacker dag vara i H(elsing)fors.

Skrif nu snart B(ro)r om det också är motbjudande. Wi hafva nog länge redan väntat.

Detta bref jemte Annas afsänder jag nu med Stud(eranden) Grönroos som äfven medför muntliga hälsningar från oss.

Brors!
Vän & tjenare
O. v. Essen

Raumo & Wuojoki d. 15 Sept. 1836.

P. S. Hälsa Fred. Tengström då Han träffas.